PS. BOTO PRUVENINGENSIS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 47r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26448
Copyright: Admont, Benediktinerstift

MARIE sue d'ne. ualde mitte & quam deuo
tissime die ac nocte. plusq; erat solit' seruie
bat. lacrimis magnusq; gemitib'. orans ut i fi
ne anima sua defenderet. ne i illa inimicus
manu mitteret. Timus enim timebat. ne te ea
hostis inuadet. atq; secu ad tormenta duceret.
Q pia & q magna di clemtia e erga iusta &
sca desidia. sic m in hoc facto possum' cognosce
re iq; iste ni i digne uisus e petere. Ma post bre
ue tepus i languore decidit. q depisus obiit.
& regnu eternu accepit. qd' qsiuit. qd'q; ipse peti
t. fertur enim qd' ad ipsu uisibiliter uenit. d'na
nra mat xpi qua amabat. & accepit anima ei'
ducens secu ad uita eterna. Q felix ille esse po
tuit. q beata MARIA d'nam habe meruit. Ut
nos kmu. si felices esse uolum' hanc ex corde
diligam' sic hic clericus. qa ipsa nos sic & illi
dabit absq; dubio uita sempiterna. q cu filio suo
habet. Ergo ipsa sit benedicta p oma secla. deq;
nos sine fine septiniu pmiu. una secu & cu fi
lio suo redeptore omium q i fine cu electis iu
dicabit oma. reddens bonis atq; malis iuxta
iuxta sua merita. cui laus est & potestas p et
na secula amen.